

Governar la proximitat cultural en temps de mutació

Publicat per [Interacció](#) [1] el 27/10/2020 - 12:10 | Última modificació: 19/05/2026 - 10:04

Les polítiques culturals locals ja no poden limitar-se a programar activitats o gestionar equipaments. Aquesta és la idea de fons que travessa el text de Jordi Font i Cardona, escrit en un moment en què la digitalització, la crisi dels marcs estatals clàssics i l'emergència de noves formes de participació començaven a alterar profundament les bases sobre les quals s'havien construït les polítiques culturals de finals del segle XX. *Políticas culturales locales: con la mirada puesta en el futuro* és, sobretot, un intent de pensar què pot significar governar culturalment des de la proximitat en un context de mutació estructural.

El text identifica una paradoxa central. D'una banda, la xarxa ha universalitzat l'accés a la informació i als continguts culturals. De l'altra, aquesta mateixa abundància genera noves desigualtats vinculades a la capacitat crítica, al discerniment i a les formes d'orientació cultural. Per això Font defensa que les polítiques culturals han de deixar de pensar només en termes de difusió i començar a operar també com a sistemes d'acompanyament, mediació i construcció de criteri.

Una de les aportacions més interessants del text és la reivindicació de l'allò local com a espai privilegiat per reconstruir vincles socials i culturals. En un món globalitzat, diu Font, el contacte directe, la vida comunitària i les identitats compartides recuperen centralitat. La cultura local deixa així de ser una qüestió menor o complementària i passa a ocupar un lloc estratègic en la cohesió democràtica.

L'article és especialment valuós perquè combina reflexió conceptual i experiències concretes. Biblioteques convertides en espais d'orientació crítica davant la saturació informativa, projectes educatius que incorporen música o teatre com a eix pedagògic, circuits d'arts emergents, programes interculturals o xarxes supramunicipals de cooperació cultural apareixen com a exemples d'una política cultural més transversal i relacional.

També hi ha una crítica implícita a certes inèrcies del sector cultural. Font qüestiona les polítiques excessivament orientades als públics tradicionals i reclama ampliar la mirada cultural per arribar a segments socials que històricament han quedat fora de les institucions culturals. La democratització cultural, en aquest sentit, ja no es presenta només com una qüestió d'oferta, sinó com una disputa sobre les formes de reconeixement, participació i pertinença.

Moltes de les tensions que descriu, fragilitat dels públics, necessitat de cooperació entre cultura i educació, desigualtats d'accés, crisi de legitimitat institucional o demanda de polítiques més comunitàries, marquen el debat cultural local. Però hi ha també una intuïció especialment rellevant: la idea que la cultura pot esdevenir un espai fonamental per reconstruir capacitat democràtica en societats fragmentades.

Les polítiques culturals locals apareixen al text com espais de mediació, educació i cohesió comunitària davant les transformacions socials i digitals.

Referència

Font i Cardona, J. (2018). *Políticas culturales locales: con la mirada puesta en el futuro. Periférica Internacional. Revista para el análisis de la cultura y el territorio*, 19, 177–183. <https://doi.org/10.25267/Periferica.2019.i20.22> [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2020/governar-proximitat-cultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.25267/Periferica.2019.i20.22>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8372>